

Zorgcoördinatoren op locatieniveau VO

In 2010 vervalt het onderscheid tussen reguliere en speciale scholen. Het kabinet wil een onderwijsstelsel dat de wensen van leerlingen en ouders centraal stelt. Scholen moeten vanaf dan iedere leerling een passend onderwijsaanbod doen.

Op 30 september 2005 verscheen van de hand van minister Van der Hoeven (OCW) de hoofdlijnennotitie 'Vernieuwing van de zorgstructuren in het funderend onderwijs'. De minister vindt die vernieuwing noodzakelijk. Het huidige stelsel is te bureaucratisch, de verantwoordelijkheidsverdeling is onduidelijk en de overgang van primair naar voortgezet onderwijs is voor zorgleerlingen vaak heel moeilijk. Daarnaast komen ouders van geïndiceerde kinderen vaak in de knel met het toelatingsbeleid van scholen en worden scholen die tussenvormen tussen regulier en speciaal onderwijs willen ontwikkelen hierin vaak belemmerd. Met de voorstellen wil de minister de hoeveelheid regels voor speciale scholen verminderen en moet het onderwijssysteem in de toekomst beter aanslui-

ten op de behoeften van leerlingen en de wensen van ouders. Jeroen Rood, directeur van de Stichting Samenwerkingsverband VO Nijmegen en omstreken, heeft bedenkingen bij de huidige ontwikkelingen.

In het nieuwe systeem kan iedere school zelf kijken wat er nodig is: zorg op maat?

"De hele zorg voor leerlingen is een probleem dat door scholen gezamenlijk zal moeten worden opgelost. Scholen moeten er samen de verantwoordelijkheid voor nemen. Maar wanneer scholen zelf de beschikking over het geld krijgen, zullen ze dit niet snel aan zo'n gezamenlijk probleem uitgeven. Wanneer het geld nu naar de scholen gaat, dan worden er eerder kleine projecten van gefinancierd. Met de nieuwe plannen worden de gezamenlijke scholen afhankelijk van belangen van individuele scholen en dat is best bedenkelijk."

Zijn de samenwerkingsverbanden betrokken bij de nieuwe plannen?

"De eerste overleggen over de nieuwe ontwikkelingen zijn geweest met de Besturenbonden. Daarna zijn de bestuurders erbij betrokken. Maar de samenwerkingsverbanden zijn er tot op heden nog niet bij betrokken. Ook de zorgcoördinatoren zijn nog niet om advies gevraagd terwijl zij in de uitvoering juist heel belangrijk zijn. Scholen met een stevige zorgcoördinator beschikken over een netwerk. Dat netwerk wordt voornamelijk onderhouden met de hulp van de samenwerkingsverbanden. En als dat niet meer gebeurt, dan verdwijnt zo'n netwerk heel snel. Iemand moet de mensen regelmatig bij elkaar roepen, zorgen dat ze verschillende soorten bijeenkomsten hebben. En dat er contacten blijven met organisaties als Jeugdzorg, GGD, Riagg, REC's, en WSNS."

Maar hoe zit het dan met de kinderen die nu tussen wal en schip vallen?

"Eerder was het vaak onduidelijk wie de verantwoordelijkheid had. De school, de ouders, de BSO? Nu is er één aanspreekpunt

DE MENING VAN DE INVULLERS VAN DE POLL OP KENNISNET.NL KOMT AARDIG MET HET BOVENSTAANDE OVEREEN:

De zorgstructuren in het funderend onderwijs gaan veranderen in 2010. Wat is uw mening over de voorgestelde veranderingen?

Mee oneens, de huidige situatie is goed.	32,7%
Mee oneens, ik wil geen veranderingen meer!	26,0%
Mee eens!	24,7%
Zo'n vaart zal het niet lopen	16,6%

Op 27-01-2006: 361 stemmen

Bron: http://speciaalonderwijs.kennisnet.nl/zorgstructuur_2010

binnen de school, namelijk de zorgcoördinator, en die kent de weg. In Nijmegen valt, als het aan het samenwerkingsverband ligt, geen enkel kind tussen de wal en het schip. Door gezamenlijke organisaties en scholen wordt het kind opgevangen. In ons samenwerkingsverband zijn alle zorgcoördinatoren onlangs nog naar een training geweest. Ze hebben daar met begeleiding plannen voor hun scholen geschreven. De kwaliteit wordt daardoor sterk verbeterd. In de nieuwe regeling krijgt die zorgcoördinator een veel zwaardere taak. Als het netwerk wegvalt, blijven er nog maar weinig mogelijkheden over. Daardoor kunnen er in de toekomst waarschijnlijk veel minder kinderen goed begeleid worden. De zorgcoördinator moet dan binnen de school maar zo goed mogelijk proberen om problemen op te lossen.”

Een oplossing voor de versnippering binnen het nieuwe systeem lijken de regionale steunpunten?

“Maar eigenlijk zijn die steunpunten er nu al. Dat zijn namelijk de samenwerkingsverbanden. Daarom had het mij ook beter geleken om bij het ontwikkelen van deze reorganisatie niet voornamelijk de schoolbesturen te betrekken, maar ook de samenwerkingsverbanden. Omdat dat maar ten dele gebeurt wordt helaas al gauw over het hoofd gezien dat in aantal regio's al heel veel zaken goed geregeld zijn.”

Dus eigenlijk is het nu allemaal prima geregeld?

“De huidige manier van werken is natuurlijk nog niet perfect en op sommige plekken kan het ook wel wat efficiënter. Maar in die zin lijkt het mij dus een beter idee om eerst te inventariseren wat er nu al is en dan te proberen of we daarop kunnen voortbouwen. Wat er eigenlijk ook zou moeten gebeuren is het opheffen van de financiële schotten tussen de REC's en het VO. Positief in het nieuwe voorstel is de vereenvoudiging van de indicatiestelling. Als je dat binnen een regio goed georganiseerd hebt, dan kun je de regio ook de verantwoordelijkheid geven voor die indicatiestellingen. Dan kun je samen de opvang organiseren. Er zitten dus ook positieve kanten aan. Maar het zou toch zonde zijn wanneer er van het nu vrijgemaakte geld een compleet nieuwe

aanpak ontwikkeld wordt, terwijl er in de afgelopen jaren al heel veel werk op dit gebied verzet is? Natuurlijk is het beter wanneer scholen meer ruimte krijgen om de zorg vorm te geven, maar ook dat de samenwerkingsverbanden meer ruimte krijgen om samen te werken. De zorgplicht zou dan bijvoorbeeld niet de verantwoordelijkheid worden van afzonderlijke schoolbesturen, maar van groepen van schoolbesturen. Het zou naar mijn idee verstandiger zijn om scholen te verplichten tot samenwerken. Die samenwerking moet dan natuurlijk wel goed gefaciliteerd worden. Want juist die samenwerking is zo belangrijk.”

Hoe ziet u de toekomst?

“Ik denk dat het beter zou zijn om alles nog eens goed te overwegen. Wanneer de zorg niet goed geregeld is, krijgt de samenleving de rekening uiteindelijk toch gepresenteerd. Dat gebeurt dan in de vorm van meer jongeren die werkloos zijn, die op straat rondhangen en daar problemen veroorzaken enzovoorts. Ik zou dus liever zien dat we verder bouwen op de bestaande netwerken en niet verder gaan met een ontwikkeling waarbij scholen individueel over zorg voor leerlingen gaan beslissen. Er is nu al veel bereikt en dat zou dan gaandeweg verdwijnen. Het is toch zonde om weer helemaal van voren af aan beginnen?”

